

El nano de Camprodon

I encara bo que fora de guió, ahir el nano de Camprodon va revolucionar ofensivament un conjunt que estava completament encallat. Tenir un 67% de possessió de pilota no significa necessàriament ser millor que el rival perquè el que fa mal és rematar, cosa que ahir, filant prim, només es va fer dues vegades i totes dues Joel Roca. Per cert, amb un 50% d'encert. Per tercera jornada consecutiva, els de Michel deixen escapar l'oportunitat d'ampliar per damunt dels sis punts la renda respecte al descens. I després del viscut ahir al Ciutat de València encara s'ha de pensar que aquesta setmana és una bona renda perquè la distància va estar a punt de reduir-se. El mateix Michel reclamava al final del partit i reconeixia que el seu equip necessita millorar molt en atac i serà necessari que ho faci de manera immediata en els pròxims partits. Sense gols no hi haurà victòries i si aquestes no arriben, l'equip es pot veure immers en la lluita final per la salvació de la categoria. El futur immediat presenta un calendari on millorar ha de ser obligat. En el mateix ànim dels seguidors gironins, la pregunta avui dia també pot ser: quin equip és aquest Girona capaç de derrotar el Barça, però de perdre contra l'Oviedo i d'empatar miraculosament contra el Llevant? Segurament, l'equip irregular que es viu des de principi de Lliga i no acaba de trobar el to definitiu.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/03/08/nano-camprodon-127684220.html>